

Missa de l'Alba

Montserrat
27 d'abril de 2021

Per la senzillesa de Maria,
i per la seva docilitat a la vostra Paraula:
gràcies, Senyor!

Per la seva immensa alegria,
i per l'obra que en ella realitzà l'Esperit Sant:
gràcies, Senyor!

Pel seu himne de lloança,
que proclama els pobres com els hereus del vostre Regne,
gràcies, Senyor!

Pel fill que va dur al món
i que va acotxar en una menjadora amb tant d'amor i tendresa:
gràcies, Senyor!

Per la seva ofrena al temple,
i per la seva fidelitat a la vostra Llei:
gràcies, Senyor!

Per la seva presència a les noces de Canà,
bo i preocupada per la felicitat d'aquells nuvis:
gràcies, Senyor!

Per la seva fe enmig de les proves,
i per la seva fortalesa al Calvari:
gràcies, Senyor!

Per la seva joia el matí de Pasqua,
i perquè ella és la nostra mare:
gràcies, Senyor!

Perquè des de Montserrat vetlla
per tots el qui vivim a Catalunya:
gràcies, Senyor!

*Pregària a l'altar de la Mare de Déu de Montserrat
de la parròquia de Sant Andreu a Sant Andreu de la Barca*

Celebrant:

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Que la pau i l'amor de Jesús ressuscitat que omplí de goig i d'alegria la Mare del Senyor i els seus deixebles, siguin amb tots vosaltres.

Acte penitencial

Vós, que en redimir l'home ens heu donat Maria per Mare:

Senyor, tingueu pietat.

Vós, que heu proclamat sortosos els qui guarden la Paraula de Déu:

Crist, tingueu pietat.

Vós, que exalceu els humils i ompliu de bens els pobres:

Senyor, tingueu pietat.

Glòria a Déu a dalt del cel i Col·lecta

Senyor, vós heu fet de la muntanya de Montserrat
un fogar d'oració i de fe cristiana;
concediu a tots els qui invoquen amb confiança
la Mare del vostre Fill
que progressin en la fe l'esperança i la caritat.

Lectura primera

Tots, unànimement, assistien a les hores de pregària amb Maria, la mare de Jesús

Lectura dels Fets dels Apòstols

Ac 1,12-14

Després de veure com Jesús era endut al cel, els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la muntanya de les Oliveres, que és vora mateix de Jerusalem, a la distància que era permès de recórrer durant el repòs del dissabte. Entraren a la ciutat i pujaren a la sala on s'allotjaven. Eren Pere, Joan, Jaume, Andreu, Felip, Tomàs, Bartomeu, Mateu, Jaume fill d'Alfeu, Simó, el Zelador, i Judes fill de Jaume. Tots, unànimement, assistien sens falta a les hores de pregària, amb les dones, amb Maria, la mare de Jesús, i els parents d'ell.

Salm responsorial 86,1-2.3-4.5.6-7 (R.: 1a)

Adaptació de la melodia de "Imperayritz" del Llibre Vermell de Montserrat per Eduard Vila

1- (1) El Senyor té el palau a la muntanya santa,
(2) i estima més els portals **de** Sió
(3) que totes les viles **de** Jacob.

2- S'han dit de tu, ciutat de Déu,
oracles **gloriosos**:
Compto Egipte i Babilònia
entre els fidels **que em** coneixen.

3- (1) A Filistea, a Tir i a Etiòpia els dic:
(2) «Fills **de** Sió».
(3) Diuen d'ella:
(2) «És l'Altíssim mateix qui **l'ha** fundada;
(4) Aquest i aquell altre són fills **de** Sió».

4- El Senyor va escrivint al registre dels pobles:
«Fills **de** Sió».
I els cantors i els dansaires responen:
«Ciutadans **de** Sió».

Lectura segona

Déu ens elegí en Crist abans de crear el món

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Ef 1,3-6.11-12

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem rebut la nostra part en l'herència. Ens hi havia destinat el disseny d'aquell qui tot ho duu a terme d'acord amb la decisió de la seva voluntat. Volia que fóssim lloança de la seva grandesa, nosaltres que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança.

Al-leluia

Jdt 15,10

Vós sou la glòria de Jerusalem, l'orgull d'Israel, l'honor del nostre poble.

Evangelí

Feliç tu que has cregut

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Lc 1,39-56

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la muntanya, a la província de Judà, entrà a la casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà». Maria digué: «La meua ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva».

Homilia

Després de cantar en la primera estrofa del Virolai la llegenda de la troballa de la Santa Imatge que *els serafins baixaren*, Mossèn Cinto sintetitza la història de Santa Maria i de l'Església en la segona estrofa:

Alba naixent d'estrelles coronada,
Ciutat de Déu que somnià David,
a vostres peus la lluna s'és posada,
el sol sos raigs vos dóna per vestit.

Maria és *l'alba naixent* del Messies, de Jesús, el Senyor, nascut de les seves entranyes. La fe de Maria és el cim de la història d'Israel. Els patriarques, els profetes i els sants que han pertanyut a les dotze tribus d'Israel són els qui, com la corona de dotze estrelles de la dona vestida de sol, donen testimoni de l'acompliment de les promeses realitzades en la grandesa de la humilitat de la seva fe.

Contemplant a Maria veiem la realitat de l'Església, la de tots els batejats en Crist, revestits del sol (el sol son raig li dóna per vestit) aquest sol que no és altre que el Crist. Ell ens ha revestit de la seva llum pel sagrament del baptisme, ha posat sota els nostres peus la lluna, símbol de la mort i de la mortalitat que hem vençut pel do de la resurrecció promesa a tots els qui creuen en el Fill de Déu ressuscitat. Tots en el Crist estem cridats a viure una realitat nova, la nova humanitat fundada en la Pasqua de Jesús que aquests cinquanta dies estem celebrant, una ciutat on l'abundància de la pau es compartida per tots sense exclosos o marginats. Els sants, com Maria, són el germen de la humanitat renovada simbolitzada en l'Apocalipsi per la imatge de la ciutat de Déu *que somnià David* tal com canta el Virolai. Els sants i les santes de tots els temps són la realitat d'aquest somni que es viu ben despert i que és lloança de la grandesa de Déu que així ho ha disposat en bé de tota la humanitat.

No és una visió edulcorant sinó profètica, que ens revela la glòria i la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat, com ens deia sant Pau. Contemplar la certesa d'aquesta glòria realitzada ja en Maria, ens enforteix i ens anima a perseverar en les dificultats del present i del futur que el mateix text de l'Apocalipsi descriu amb la persecució que pateix aquesta dona vestida de sol i coronada d'estrelles. La Mare de Déu ens recorda que viure el do de la fe és, per sobre de tot, joia i benaurança que no es marceix ni en les contrarietats i ni en les persecucions que pot ocasionar la confessió honesta de la fe.

Maria, sota l'advocació de Montserrat, Patrona del nostre Poble ens ofereix, amb la seva vida, el model a imitar en la resposta a la benedicció de Déu que ens ha cridat a ser sants i irrepressibles als seus ulls com el Crist. Aquesta és la nostra part en l'herència promesa per Déu als qui creuen en ell.

Nosaltres, com Maria, tenim posada en Crist la nostra esperança, i per ella sabem que l'amor, per la fe, es capaç de renovar la fraternitat en el món concretada humanament, ara i aquí, en el nostre el País i. Espiritualment, en la ciutat de Déu reflectida en l'Església. És allò que canta una altre estrofa del Virolai i que avui especialment en fem pregària a aquella que, agraïts de tenir-la com a mare en la fe, l'hem volgut coronar com a patrona dels nostres afanys com a Poble.

Mística Font de l'aigua de la vida,
rageu del Cel al cor de mon país;
dons i virtuts deixeu-li per florida;
feu-ne, si us plau, el vostre paradís.

Pregària dels Fidels

Introducció del celebrant

Adrecem germans, les nostres pregàries a Déu,
confiant en la protecció de Maria,
Mare de l'Església i patrona de Catalunya.

Lector: Vulgueu respondre: escolteu-nos, Senyor.

Per l'Església a casa nostra i arreu del món:
que no deixi mai de viure, al voltant de la fe de Maria,
amb un sol cor i una sola ànima,
la fe en la promesa del Crist ressuscitat.

Pel poble de Catalunya:
que el seny dels governants i el compromís de tots la facin més
forta i solidària, integradora i artífex de fraternitat i de progrés.

Per tots els qui pateixen les conseqüències de la pandèmia que afligeix
el món i per tots els qui treballen per erradicar-la,
que no els manquin
els recursos humans i espirituals que necessiten.

Per la pau en el món, la fi del terrorisme i l'abús de poder,
per un nou començament internacional basat
en el respecte humà i religió entre tots els pobles.

Pels pelegrins de Montserrat,
per tots els qui celebren arreu del món aquesta festa en les diferents
Confraries i esglésies dedicades a la Moreneta:
que com Maria sapiguem viure la presència salvadora de Déu
en la petitesa de la nostra vida i lloar, amb les nostres obres, la
grandesa del seu amor misericordiós.

Conclusió

Oh Déu,
que heu volgut que la Mare del vostre Fill,
fos auxili i patrona del poble català,
escolteu les nostres pregàries i feu que,
confiant en el seu ajut poderós,
no defallim en el testimoniatge de veritat i de vida
que el Crist ens ha confiat.

Us ho demanem pel mateix Crist Senyor nostre.

Cant de Comunió

Fine

El Se - nyor ha fet en mi me-ra - ve - lles. Sant el seu nom!

Postcomunió

Senyor,
acabem de rebre el sosteniment
per a la nostra eterna salvació;
us demanem que la protecció de la Verge Maria
acompanyi sempre els qui, en la seva veneració,
hem celebrat aquesta eucaristia.

Per Crist Senyor nostre.

Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat

I Verge prodigiosa, tron puríssim on reposà l'eterna Saviesa quan vingué al món a ensenyar el camí de salvació, aconseguíu per als vostres catalans aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida.

Després de cada invocació es canta aquesta antífona:

II Mare castíssima, mirall de puresa, flor de les verges, que portàreu al món el bàlsam d'incorrupció, Jesús fill de Déu, obteniu-nos l'honestetat dels costums públics.

III Profetessa admirable, que beneíreu i lloàreu l'Etern més que no pas totes les jerarquies angèliques plegades, feu que sigui desterrat d'aquest poble vostre l'esperit de maledicció i de blasfèmia.

IV Rosa de caritat, foc que sense consumir escalfa, traieu de Catalunya l'esperit de discòrdia, i ajunteu tots els seus fills amb cor de germans.

V Santa engendradora de l'Etern, filla del vostre fill, feu que mai no es desfaci aquest poble català que Vós espiritualment engendràreu.

VI Verge poderosa, més forta que un exèrcit en ordre de batalla, des del vostre alt castell de Montserrat, defenseu d'enemics espirituals i temporals tota la terra catalana que teniu encomanada.

VII Senyora de Montserrat, que teniu la vostra santa Muntanya voltada d'oliveres, signe de pau, aconseguí per als pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua.

Virolai

Música: J. Rodoreda
Lletra: J. Verdaguer

Tornada

Moderato maestoso

f Ro - sa d'a - bril, Mo - re - na de la

ser - ra, de Mont - ser - rat es - tel: il - lu - mi -

neu la ca - ta - la - na ter - ra, gui - eu - nos

cap al Cel, gui - eu - nos cap al Cel.

